

چالش ها و مشکلات دروس تربیت بدنی در برنامه درسی مدارس

الهام نظری ریزی

کارشناسی ارشد فیزیولوژی ورزشی

چکیده

تربیت بدنی یکی از دروسی است که در مدارس با سهل انگاری و ساده انگاری مواجهه شده و باید این روند تغییر کند. نبود مربی متخصص ورزش در مدارس هم مشکلات خاص خود را دارد. هر چند اکنون از معلمان یا دبیران مازاد به عنوان معلم ورزش استفاده می شود. بی توجهی به ورزش مدارس در حالی است که دانش آموزان، به ویژه دانش آموزان دختر از فقر حرکتی، رکود و بی تحرکی رنج می برند. از سوی دیگر بازی های کامپیوتری در بین دانش آموزان جایگزین ورزش شده است. کم توجهی به زنگ ورزش دو دلیل عمده دارد؛ ۱- مشکلات مربوط به درون مدرسه ۲- مشکلات مربوط به بیرون مدرسه همچنین نگاه بیشتر دانش آموزان به ورزش نگاهی درسی است که نمره آن صرفاً برای تأثیر در مدل حائز اهمیت است برای امتحان آن چهارچوب خاصی مشخص شده اما حرکت در این چهارچوب و ارزشیابی آن بر عهده خود دبیر است. دانش آموزان گاه زنگ ورزش را به عنوان یک واحد درسی عملی در نظر می گرفتند که تأثیر در معدل دارد و می تواند حتی سخت تر از شیمی و ریاضی باشد و گاه تعریفشان از زنگ ورزش یک جفت راکت و توپ و یک میز تنیس و در نهایت، زنگ تفریح بود و تصور این که معلم ورزش - اگر وجود داشته باشد - یک ربع دیرتر از سایر معلمان سر کلاس می آید و تا هفته دیگر آن ها را به امان خدا می سپارد. نتایج دیگر نشان داد عمده مشکلات، وضعیت مالی و کمبود امکانات است که به کم رنگ شدن زنگ ورزش در مدارس می انجامد. در واقع مسئولان آموزش و پرورش به علت کمبود فضا و زمان مناسب تلاش می کنند مشکلات آموزشی را حل کنند و برای مسائل پرورشی وقت چندانی ندارند. ورزش جزء نگرانی های درجه چندم محسوب می شود.

کلیدواژه ها: زنگ ورزش، تربیت بدنی مدارس، کم توجهی به زنگ ورزش، ورزش مدارس، مشکلات زنگ ورزش

۱. مقدمه

کلیه فعالیت هایی که بانام تربیت بدنی آموزش داده می شود بر پایه فعالیت های جسمانی استوار بوده و از ورزش جدا نمی شود و حتی می توان عنوان نمود که در بسیاری مواقع از طریق انواع رشته های ورزشی می توان به اهداف تربیت بدنی دست یافت اما باید این موضوع مهم را یادآوری نمود که در شیوه های اجرایی و هدف کار و فعالیت تربیت بدنی و ورزش تفاوت وجود دارد. در تربیت بدنی صحبت از انسان متعادل سالم با صفات نیکو و پسندیده است و لذا تربیت وجودی و کیفیت تربیت مهم است. ورزش فعالیت حرکتی سازمان یافته ای است که از طریق تأمین سلامت و افزایش کار آیی عمومی بدن، فرد را برای ساختن زندگی توأم بانشاط، امنیت و اعتماد به نفس آماده می سازد. بدیهی است، اگر این مهارت ها در سنین پایین، ریشه گرفته باشند، شاخ و برگ های آن می توانند تا ارتفاع بالاتری صعود کنند و فرد تا سنین بالای عمر خود می تواند در برابر انواع تنش ها و استرس ها، زندگی ماشینی خود را واکسینه کند. اهمیت تربیت بدنی و ورزش در تأمین حفظ سلامت جسمی و روانی انسان (به ویژه جوانان و نوجوانان و نقش آن در شکوفایی استعدادها) سبب شده تا این علم جایگاه ویژه در جوامع مختلف بشری بیابد.